

בבית המשפט העליון

בש"פ 5576/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אברהם אבוקרט

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח באלול התשפ"א (26.8.2021)
כ"א באלול התשפ"א (29.8.2021)

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון
בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). ההארכה המבוקשת היא החל מיום 27.8.2021 למשך 90 ימים או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 1804-11-20 בבית משפט השלום בנצרת, לפי המוקדם.

כתב האישום והליכי המעצר

2. נגד המשיב הוגש ביום 1.11.2020 כתב אישום לבית משפט השלום בנצרת, המייחס לו עבירות רבות לפי חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: חוק צער בעלי חיים), ולפי תקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (החזקה שלא לצרכים חקלאיים), התשס"ט-2009 (להלן: תקנות צער בעלי חיים); כאשר העבירות העיקריות הן של עינוי, התאכזרות והתעללות בבעל חיים בניגוד לסעיף 2(א) יחד עם סעיף 17(ב) לחוק צער בעלי חיים, ושל אי מתן טיפול לבעל חיים חולה או סובל בניגוד לתקנות 7(א) ו-39(א) לתקנות צער בעלי חיים. ביום 26.11.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום מתוקן על דרך של הוספת אישומים בעבירות איומים ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 192 ו-244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום קשה לקריאה. בתמצית ייאמר כי על פי כתב האישום, בין השנים 2014-2020 החזיק המשיב בכ-20 כלבים בפרקי זמן משתנים (להלן: הכלבים). בתקופה זו הביא המשיב את הכלבים למרפאות וטרינריות שונות בעיר צפת ובסביבתה, ובבדיקות שנערכו להם נמצא כי הם סובלים מפגיעות באיברי המין ובפי הטבעת, ובכלל זה מדימומים, נפיחות וזיהומים שנגרמו מהחדרת אצבעות וחפצים. עוד עולה מכתב האישום כי המשיב נתן לכלבים תרופות ללא הכשרה מתאימה, ובהזדמנות אחת השתמש בכ-50 סיכות שדכן ובדבק מהיר כדי לסגור חתך מניתוח בעורה של כלבה שהייתה ברשותו, וזאת ללא שימוש בחומר הרדמה, במשככי כאבים או בציוד רפואי מתאים. כן נכתב בכתב האישום כי הכלבים הוחזקו בביתו של המשיב בתנאי זוהמה בלתי סבירים, בסביבה רווית שתן וצואה.

האישום בעבירות איומים ושיבוש מהלכי משפט נוסף לאחר שהמשיב התקשר כנטען בשתי הזדמנויות מבית המעצר למרפאתו של אחד מהווטרינרים שטיפלו בכלבים ומשמש כעד תביעה בתיק (להלן: הווטרינר), שוחח עם עובדת במרפאה וביקש לדלות פרטים בנוגע לתיק הפלילי נגדו. כן השאיר המשיב הודעה קולית במשיכון של אותה מרפאה, ובה השמיע מסרים מאיימים כלפי הווטרינר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 1812-11-20). בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהתקיים ביום 12.11.2020 לפני בית משפט השלום בנצרת, הסכים בא-כוח המשיב דאז לקיומם של ניצוץ ראייתי ועילת מעצר, וביקש להפנות את המשיב לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית. בית המשפט נעתר לבקשה והורה על קבלת חוות דעת מאת הפסיכיאטר המחוזי. בחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 19.11.2020 נמצא כי בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו היה המשיב אחראי על מעשיו, וכן כי הוא כשיר לעמוד לדין. עוד ציינה הפסיכיאטרית ד"ר ולנטינה פישקין כי המשיב "פעל מתוך מניעים סדיסטיים שמאפיינים את אישיותו".

בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בהחלטה מיום 10.12.2020 (השופטת י' כתילי-מני) (להלן: החלטת המעצר עד תום ההליכים). זאת משעייין בחומר החקירה ומצא כי קיימות ראיות רבות שמבססות את אשמתו של המשיב בעבירות שיוחסו לו; וכן מששוכנע שמתקיימות עילות מעצר של מסוכנות לשלום הציבור וחשש לשיבוש מהלכי משפט. לשיטת בית המשפט, המסוכנות עולה מהפגיעות הפיזיות והנפשיות הקשות שנגרמו לכלבים, כעולה מחומר הראיות; האיומים שהשמיע המשיב כלפי הווטרינר; ועברו הפלילי של המשיב שכולל הרשעות בעבירות איומים שבגינן ריצה שלושה מאסרים, וכן הרשעה בעבירות של החזקת סכין ותקיפה סתם. בית

המשפט ציין כי מעשיו של המשיב מעידים על אובססיביות חולנית, כלשונו, ועל היעדר מורא מהדין. אשר לחלופת מעצר נקבע כי החלופה שהציע המשיב אינה מספקת בנסיבות שתוארו, משום שלא כללה פיקוח אנושי צמוד.

ערר שהגיש המשיב על החלטת המעצר עד תום ההליכים נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת בהחלטה מיום 3.1.2021 (השופטת ת' נסים שי, עמ"ת 45435-12-20). בהחלטתו ציין בית המשפט המחוזי כי נשקפת מהמשיב מסוכנות של ממש, בפרט כלפי כלבים, מה שמצריך חלופת מעצר הדוקה שכוללת פיקוח אנושי צמוד. חלופה כזו לא היה בידי המשיב להציע.

4. ביום 18.2.2021 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי מעצרו אינו חוקי, כי רוב העדים בתיק העיקרי כבר מסרו את עדותם לפני בית המשפט, וכי יש ברשותו של המשיב ראיות מזכות רבות. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 11.3.2021 טען בא-כוחו של המשיב דאז, כי התקופה שבה שהה המשיב במעצר נכון לאותו מועד, כחמישה חודשים, עולה על עונש המאסר הצפוי לו אם יורשע. בתום הדיון דחה בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר, בקובעו כי לא התקיימו נסיבות חדשות שמצדיקות לקבלה. בית המשפט סבר כי על אף שמרבית עדי התביעה העידו והחשש לשיבוש הליכי משפט פחת, עוצמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב רבה. עוד צוין בהחלטה כי התיק העיקרי מתנהל בקצב ראוי.

בבקשה נוספת לעיון חוזר שהוגשה ביום 5.4.2021, טען המשיב לכרסום משמעותי בראיות התביעה, והוסיף כי חלוף הזמן מאז החלטת המעצר עד תום ההליכים מצדיק את שחרורו. הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 27.4.2021, שבה הבהיר בית המשפט כי מסמכים "מזכים" כביכול שהגיש המשיב במהלך הדיון, דווקא מחזקים את הראיות נגדו. על החלטה זו, מיום 27.4.2021, הגיש המשיב ערר לבית המשפט המחוזי בנצרת.

5. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר בהחלטה מיום 12.5.2021 (השופט ד' צרפתי, עמ"ת 5348-05-21). בהחלטה ציין בית המשפט כי על אף שלא התרשם מקיומו של כרסום ראייתי, תקופת המעצר הממושכת שבה נתון המשיב לצד מנעד הענישה בעבירות שבהן הוא נאשם – מצדיקים שלא להותירו במעצר מאחורי סורג וברית. כן קבע בית המשפט המחוזי כי המסוכנות של המשיב היא "נקודתית" והוא אינו מסוכן כלפי כל אדם. גם החשש לשיבוש מהלכי משפט אינו קיים, משהסתיימה פרשת התביעה וגם חלק לא מבוטל מפרשת ההגנה. בית המשפט ציין כי לשיטתו ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב באמצעות מעצר בית בפיקוח אנושי מלא. משלא היה בידי המשיב להציע פיקוח אנושי כזה – הורה בית המשפט כי המשיב יושם במעצר בפיקוח אלקטרוני בדירתו,

ויאסר עליו לשהות במחיצת כלבים וחיות בית אחרות. עוד הורה בית המשפט כי בעל הדירה המושכרת למשיב, מר יעקב חסידים (להלן: חסידים), יפקח על העורר "פיקוח חלקי" באופן שיבקר בדירה פעם ביום, מדי יום, ללא תיאום מוקדם. לאחר התאמת התשתיות בדירה למעצר בפיקוח אלקטרוני הושם המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני ביום 24.5.2021.

ביום 16.6.2021 פנה חסידים לבית משפט השלום, וביקש להשתחרר מהפיקוח על המשיב בשל ההכבדה הניכרת שיצרה משימת הפיקוח עליו ועל משפחתו. בהחלטה מיום 21.6.2021 קבע בית המשפט מועד לדיון בבקשתו של חסידים, והורה למשיב לדאוג להתייצבות מפקח חלופי. בדיון שהתקיים ביום 24.6.2021 לא התייצב מפקח כזה. בהחלטה מאותו יום קיבל בית המשפט את בקשתו של חסידים להשתחרר מהפיקוח, והורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח, בהיעדר מפקח חלופי כאמור. זאת חרף עתירתו של המשיב לכך שבית המשפט יכפה על חסידים את משימת הפיקוח.

6. ביום 8.7.2021 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטה להשיבו למעצר מאחורי סורג ובריח, שבה הציע שניים ממכריו כמפקחים חדשים. בדיון מיום 11.7.2021 חקר בית המשפט את המפקחים המוצעים – תיאודור גרינברג ובנימין שטיינגולד (להלן: גרינברג ושטיינגולד), ובסיומו הורה על השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני תחת פיקוחם החלקי. בשל קושי טכני להתקין את מערכת הפיקוח האלקטרוני במקום שנועד לפיקוח, וכן משום העובדה שהמשיב נדבק בנגיף קורונה, הלה הושם במעצר בפיקוח אלקטרוני רק ביום 27.7.2021. ערר שהגיש נדחה; וכן נדחתה ביום 22.7.2021 בקשה למתן רשות ערעור על ההחלטה בערר שנדחה. (בש"פ 5091/21, השופט ג' קרא).

המשיב הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר שבה עתר לשחרורו מהמעצר בפיקוח אלקטרוני בשל כרסום ראייתי וכן בשל התמשכות ההליך הפלילי בעניינו. בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 10.8.2021, תוך שהובהר כי המשיב לא הצביע על נסיבות או עובדות חדשות שמצדיקות את שחרורו מן המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור, וכי לא קיים כרסום ראייתי שמצדיק את שחרורו. עם זאת הותר למשיב לצאת לחלונות התאוררות למשך שעתיים מדי יום.

כחודש לאחר שקיבלו על עצמם את משימת הפיקוח, ביקשו גם גרינברג ושטיינגולד להשתחרר מהפיקוח על המשיב עקב חוסר שיתוף פעולה מצדו, וכן בטענה כי הוא השמיע כלפיהם איומים וקללות. גם במקרה זה ביקש המשיב כי בית המשפט יכפה על גרינברג ושטיינגולד את משימת הפיקוח. בתום דיון שהתקיים בבקשה ביום 22.8.2021, שחרר בית המשפט את גרינברג ושטיינגולד מהפיקוח, לאחר שהתרשם כי שורת בינם לבין המשיב מערכת יחסים עכורה שאינה מאפשרת את המשך הפיקוח

באופן נאות. בית המשפט ציין כי על אף שהמשיב הודיע שיש באפשרותו להציע מפקח חלופי, איש לא התייצב לדיון. מכאן נקבע כי אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברית. וכך נעשה. עם זאת צוין כי "ככל שיעלה בידי המשיב להציע ערב חלופי, בקשתו תישקל בהתאם לאחר קבלת עמדת המאשימה וחקירת הערב".

התקדמות ההליך בתיק העיקרי

7. כתב האישום שהוגש נגד המשיב הוקרא לו ביום 26.11.2020. הצדדים הופנו להליך גישור שהסתיים ללא תוצאות, וביום 16.12.2020 החלה שמיעת ההוכחות בתיק. בדומה להליך המעצר, גם התיק העיקרי נגד המשיב מתנהל ברובו כאשר המשיב מייצג את עצמו.

בדיון בתיק העיקרי שהתקיים ביום 13.1.2021 נדונה בקשת סניגורו של המשיב דאז, שייצג את המשיב מטעם הסניגוריה הציבורית, להשתחרר מהייצוג בשל חילוקי דעות שנתגלעו בנוגע לניהול ההגנה בתיק. נציג הסניגוריה טען בדיון כי היחסים שנתהוו בין המשיב ובין בא-כוחו אינם מאפשרים את ייצוגו הראוי, וכי המשיב "מבקש בקשות שאינן ניתנות ליישום ומעמידות את הסניגור בבטיחה ומקצועית". בתום הדיון הורה בית המשפט על שחרור הסניגוריה הציבורית מייצוג המשיב, תוך שהבהיר כי אין תועלת בהחלפת בא-כוח מייצג כדי לסייע בפתרון חוסר האמון שנוצר בין המשיב ובין הסניגוריה.

בהמשך ביקש המשיב למנות לו סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, וזה מונה ביום 8.3.2021. זמן קצר לאחר מכן, ביום 11.4.2021, ביקש הסניגור, עו"ד ירון שמרון להשתחרר מייצוג בטענה שהמשיב הודיע לו כי החליט לפטר את הסניגוריה מהמשך הייצוג. בהחלטה מאותו יום שוחררה הסניגוריה מהמשך הייצוג, ולא מונה למשיב סניגור אחר.

8. עוד ביום 11.4.2021 הסתיימה פרשת התביעה בתיק, והחלה להישמע פרשת ההגנה שבמסגרתה העיד המשיב עצמו. ביום 12.5.2021 העידו עדי ההגנה נוספים, ומאז אותו יום נדחו הדיונים מעת לעת בעילות שונות, שבעיקרן מקורן במשיב. בין היתר הגיש המשיב בקשות להעתקת חומרי חקירה; הפקת חומרי מחשב; ביטול האישומים נגדו בטענת הגנה מן הצדק; וזימון עדי תביעה שכבר העידו לעדות נוספת. בקשות דחייה רבות הוגשו בטענה כי הייצוג העצמי מקשה על המשיב לנהל את הגנתו. כך ביקש המשיב לדחות דיון משום שלא הספיק להתכונן אליו; לדחות דיון אחר בשל רצונו לזמן עדים שלא הצליח להתקשר אליהם ממקום מעצרו; ולהגיש 50 ראיות שונות שנמצאות בביתו ואין באפשרותו להגישן בשל מעצרו. בדיון מחודש יולי מסר נציג שירות בתי הסוהר כי

המשיב נדבק בנגיף קורונה, ומשכך יוכל להשתתף בדיון רק באמצעות היוועדות חזותית. המשיב סירב לקיים את הדיון באופן הזה.

בהמשך לכך, בהחלטה מיום 20.7.2021 קבע בית המשפט את התיק לסיום הבאת ראיות ולשמיעת סיכומים ביום 1.8.2021, אך כשהגיע מועד הדיון הגיש המשיב בקשה לדחותו בשל רצונו להכין ראיות וחומרי חקירה. מכיוון שהמשיב לא התייצב לדיון לשם חקירת עדת הגנה שזימן, ולא הזמין עדי הגנה נוספים מטעמו, בהחלטה מיום 1.8.2021 קבע בית המשפט כי תמה פרשת ההגנה, ושמיעת הסיכומים נדחתה ליום 10.8.2021. חרף החלטה זו, בדיון מיום 10.8.2021 לא נשמעו סיכומים, ותחת זאת ביקש המשיב להגיש תצלומים רבים ומסמכים שונים, שלשיטתו נחוצים לצורך הגנתו. בשלב מסוים ביקש המשיב להפסיק את הדיון, ודיון להמשך פרשת ההגנה נקבע ליום 1.9.2021.

גם בדיון שהתקיים ביום 1.9.2021 לא הגיעה פרשת ההגנה לכדי סיום. בפתח הדיון טען המשיב כי הוא מעוניין להגיש מסמכים נוספים, שצפויים להביא לזיכוי ונמצאים בביתו, ולשם כך יש לאפשר לו לבצע שיחות טלפון על חשבון המדינה. עוד הבהיר המשיב כי בשלב זה אין באפשרותו להגיש סיכומים. בהחלטה שניתנה בדיון הורה בית המשפט כי שירות בתי הסוהר יאפשר למשיב לבצע 10 שיחות טלפון על חשבון המדינה, וקבע מועדים לסיום פרשת ההגנה, סיכומי התביעה וסיכומי ההגנה, לימים 29.9.2021 ו-4.10.2021. בהחלטה נוספת שניתנה בתום הדיון הורה בית המשפט על זימון שני עדי הגנה לבקשת המשיב.

הבקשה להארכת מעצר

9. כפי שנזכר מעלה, החלטת המעצר עד תום ההליכים ניתנה ביום 10.12.2020, ומאז שהה המשיב לסירוגין במעצר מאחורי סורג ובריח ובמעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 12.8.2021, כשבועיים לאחר השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בפעם השנייה, תחת פיקוחם של גרינברג ושטיינגולד, הגישה המבקשת בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מעבר לשמונה-עשר חודשים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, החל מיום 5.9.2021 (להלן: הבקשה להארכת מעצר).

בבקשה להארכת מעצר נטען כי נשקפת מהמשיב מסוכנות שנלמדת מטיב המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ריבויים ומשכם. המבקשת טענה כי המעשים בוצעו באכזריות רבה, תוך ניצול חוסר האונים של הכלבים, וגרמו להם סבל רב. עוד טענה המבקשת כי מסוכנותו של המשיב מתגברת על רקע עברו הפלילי, וכן לנוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית המציירת תמונה מדאיגה של אישיות סדיסטית. ביחס לקצב התקדמות ההליך העיקרי, טענה המבקשת כי לולא הדחיות הרבות שנעוצות בהתנהלות

המשיב ובעובדה שהוא מייצג את עצמו, ניתן להניח שפרשת ההגנה הייתה מסתיימת זה מכבר; וכי ייתכן שאף משפטו של המשיב היה מסתיים ללא צורך בהגשת בקשה להארכת מעצרו. דיון בבקשה נקבע ליום 2.9.2021.

10. ביום 22.8.2021 הגישה המבקשת הודעה מעדכנת, שבה מסרה כי בעקבות שחרורם של גרינברג ושטיינגולד ממשימת הפיקוח הוחזר המשיב למעצר מאחורי סורג ובריה. בהודעה זו הובהר כי לכתחילה הוגשה הבקשה להארכת מעצר בשים לב לכך שהמשיב עצור בתנאים של פיקוח אלקטרוני, וכי בהתאם ליחס של 1:2 בין מעצר מאחורי סורג ובריה ובין מעצר בפיקוח אלקטרוני שעה שמדובר במעצר משולב – כך כפי שנקבע זה מכבר ב-בש"פ 4206/16 מדינת ישראל נ' טחימור, (3.11.2016) ברוח סעיפים 61-62 לחוק המעצרים – התקופה שלאחריה נדרשת הארכת מעצר על ידי בית משפט זה עתידה הייתה להסתיים ביום 4.9.2021. בהודעה נטען כי לאחר העברתו של המשיב למעצר מאחורי סורג ובריה "קיים צורך ממשי להקדים את מועד הדיון ככל הניתן". בקשה זו, להקדמת מועד הדיון בבקשה להארכת מעצר התקבלה על ידי ביום 23.8.2021, ודיון נקבע ליום 26.8.2021.

בשל התפשטות נגיף קורונה ובהתאם להוראות הדין, הדיון מיום 26.8.2021 התקיים באמצעות היוועדות חזותית. בדיון טען בא-כוח המבקשת כי בעקבות שינוי סטטוס המעצר של המשיב והשמתו במעצר מאחורי סורג ובריה, מבוקש להאריך את מעצרו החל מיום 27.8.2021 ולא כפי שהתבקש בבקשה להארכת מעצר. בא-כוח המבקשת שב וטען כי ההליך בתיק העיקרי מתארך בשל התנהלות המשיב. עוד הבהיר כי ככל שהמשיב יציע מערך פיקוח ראוי, המבקשת לא תתנגד להשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני תחת המעצר מאחורי סורג ובריה. המשיב מצידו טען כי כל עוד הוא שוהה במעצר מאחורי סורג ובריה אין באפשרותו לנהל את הגנתו כראוי, וביקש כי יתאפשר לו לאסוף מסמכים המצויים בביתו.

משהתרשמתי שקיום הדיון במתכונת של היוועדות חזותית כאשר המשיב מייצג את עצמו, מעורר קושי, הוריתי על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת, ועל קיום דיון בבקשה להארכת מעצר ביום 29.8.2021, שאליו יובא המשיב בגופו באמצעות שירות בתי הסוהר.

11. בדיון מיום 29.8.2021 שב בא-כוח המבקשת על נימוקי הבקשה להארכת מעצר. המשיב הגיש את תשובתו לבקשה להארכת מעצר בכתב, וכן הוסיף דברים בעל פה. המשיב טען טענת רבות ובין היתר כי הוא שוהה במעצר בלתי חוקי לאחר ש"נחטף" מביתו; כי לא נשקפת ממנו מסוכנות, בשים לב לכך שרוב העבירות המיוחסות לו בוצעו

כלפי כלבים ולא כלפי בני אדם; וכי המבקשת לא הצליחה להצביע על עילת מעצר כלשהי שחלה בעניינו. כן מסר המשיב כי לא מצא אדם שמסכים לקבל על עצמו את משימת הפיקוח.

בנימוקיו בכתב העלה המשיב טענות רבות ביחס להתנהלות גורמי החקירה, התביעה ובתי המשפט שעסקו בעניינו. בין היתר טען המשיב כי המשטרה "תפרה לו תיק", חיפשה בביתו ועיכבה אותו ללא סמכות. ביחס להליך המעצר נטען כי לצורך חישוב תקופת המעצר לפי סעיף 61(א) לחוק המעצרים יש למנות את כל התקופה שבה שהה המשיב במעצר, כולל את תקופת "מעצר הימים" שלפני הגשת כתב האישום נגדו; וכן נטען כי חוק המעצרים אינו מבחין בין מעצר מאחורי סורג ובריה לבין מעצר באיזוק אלקטרוני לעניין הארכת מעצר לפי סעיף 62. אשר להליך העיקרי טען המשיב כי העדויות שנשמעו בבית משפט השלום הצליחו לעורר ספק סביר ביחס לאשמתו, וכן כי מעולם לא הגיש בקשה לדחיית דיון והתמשכות ההליך נובעת אך ורק מהתנהלות המבקשת. ביום 31.8.2021 המציא המשיב מסמך נוסף לתיק בית המשפט שבו שב על עיקרי טענותיו ובראשן הטענה שהוא שוהה במעצר בלתי חוקי.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים בכתב, והיטיתי אוזן לטיעונים שנשמעו בעל פה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצר להתקבל. ואבאר.

בבואו להכריע בבקשה להארכת מעצר שמוגשת לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית משפט זה לאזן בין הפגיעה בזכותו החוקתית של הנאשם לחירות כל עוד עומדת לו חזקת החפות, ובין האינטרס בשמירה על בטחון הציבור ושלומו והגנה על תקינות ההליך הפלילי. השיקולים המרכזיים הנשקלים במסגרת זו הם המסוכנות הנשקפת מהנאשם, החשש מפני הימלטותו מהדין ושיבוש מהלכי משפט על ידו; אל מול עוצמת הפגיעה בחירות הנאשם שנגזרת ממשך התקופה שבה הוא נתון במעצר וקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו (ראו מני רבים: בש"פ 8459/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 35 (28.1.2021)).

13. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מגולל מסכת של עבירות מקוממות ואכזריות שבוצעו בכלבים חסרי ישע. המסוכנות שעולה ממעשים אלה היא מובהקת; והעובדה שמרבית העבירות המיוחסות למשיב בוצעו "רק" כלפי בעלי חיים, אינה "נסיבה מקילה" כפי שמשמע מטיעוני המבקש, שהרי תכליתם של האיסורים לפי חוק צער בעלי חיים ולפי תקנות צער בעלי חיים היא להגן על בעלי חיים מפני הכאב הטמון במעשי עינוי

והתעללות, מסוג המעשים המיוחסים למשיב (להרחבה ראו: רע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות" נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ, פ"ד נא(3) 832 (1997)). זאת ועוד, המשיב מואשם גם בעבירת איומים כלפי אחד מעדי התביעה, ומתווסף לכך עברו הפלילי שכולל הרשעות בעבירות איומים שבגינן ריצה עונשי מאסר. ויובהר כי הן בית משפט השלום הן בית המשפט המחוזי התרשמו מקיומן של ראיות לרוב שמבססות לכאורה את אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו.

חרף מסוכנותו של המשיב קבע בית המשפט המחוזי בנצרת, ואני סבורה כמותו, כי ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני. עם זאת, מעצרו של אדם בפיקוח אלקטרוני מחייב בד בבד פיקוח אנושי הולם, וזאת במטרה למנוע ככל הניתן הפרות של תנאי המעצר על ידי המשיב ולהפיג את החשש מפני אפשרות שהוא יבצע מעשים דומים לאלה המיוחסים לו (ראו: בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו, פסקה 19 (17.8.2017)). במצב הדברים הנוכחי, משהתיק העיקרי נמצא בישורת האחרונה ומשלא הוצע על ידי המשיב מפקח כלשהו, לא כל שכן מפקח ראוי – אין מנוס מלהורות על הארכת מעצרו מאחורי סורג ובריה. ויוזכר כי המבקשת אינה מתנגדת לכך שהמשיב יושם במעצר בפיקוח אלקטרוני, ואם יהיה בידיו להציע מפקח מתאים – פתוחה בפניו הדרך לפנות לבית משפט השלום בבקשה מתאימה לשנות את סטטוס המעצר שבו הוא נתון.

14. לפני סיום, ובשל חומרת הטענות שהועלו על ידי המשיב, מצאתי להתייחס לשתיים מהן שנוגעות לאופן חישוב ימי המעצר בבקשה המוגשת לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, וכן להתמשכות ההליך העיקרי בעניינו.

המשיב טוען כי במסגרת הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים יש למנות את כל תקופת מעצרו, ובכלל זאת את "מעצר הימים" שבו היה נתון טרם שהוגש נגדו כתב אישום והוא נעצר עד תום ההליכים. כן נטען כי בהקשר זה אין להבחין בין מעצר מאחורי סורג ובריה ובין מעצר בפיקוח אלקטרוני. טענות אלה אינן עולות בקנה אחד עם לשון החוק.

סעיף 61(א) לחוק המעצרים שאליו מפנה סעיף 62, מורה כך: "נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה". מכאן עולה בפירוש כי מניין הימים בבקשה המוגשת לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מתחיל עם הגשת כתב האישום נגד הנאשם, ואינו כולל את התקופה שבה היה הנאשם בגדר "חשוד" ושהה "מעצר ימים". משכך, ובהינתן היחס של 1:2 לצורך חישוב

תקופת המעצר המרבית שלאחריה נדרשת הארכה, משעניין לנו במעצר משולב (בחלקו מעצר מאחורי סורג ובריח ובחלקו מעצר בפיקוח אלקטרוני) – אין יסוד לטענת המשיב כי הוא נתון במעצר בלתי חוקי; וחזקה על המבקשת כי הבקשה להארכת מעצרו נסמכת על חישוב הימים כדין וכפי שפירט בא-כוחה במהלך הדיון.

15. אשר לקצב התנהלות ההליך העיקרי בעניינו של המשיב, עיון בפרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו בהליך העיקרי, מעלה כי התמשכות המשפט נעוצה בעיקרה בהתנהלות המשיב. מעיון בתיק הפלילי המתנהל בבית משפט השלום בנצרת עולה בבירור כי המשיב גורם לסרבול ההליך, ומגיש בקשות שונות חדשות לבקרים ובכלל זה בקשות לדחיית דיונים. ניכר כי לולא התנהלות זו, הצדדים יכולים היו לסכם את טענותיהם לפני זמן רב ולהביא את המשפט לידי סיום. ויובהר כי המשיב הוא מי שבחר לייצג את עצמו, חרף הזדמנויות שניתנו לו להיות מיוצג על ידי עורך דין. זו כמובן זכותו, אך בחירתו לעשות כן מקשה על ניהול התיק בקצב מספק.

לא נותר אלא לקוות כי המשיב ישתף פעולה עם ההליך, על מנת שניתן יהיה להביאו לידי הכרעה בהקדם.

סוף דבר

16. הבקשה מתקבלת, ומעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים החל מיום 27.8.2021, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 1804-11-20 בבית משפט השלום בנצרת, לפי המוקדם. עם זאת, כפי שצוין לעיל ככל שיהיה בידי המשיב להציע פיקוח אנושי הולם, פתוחה בפניו הדרך לפנות בבקשה מתאימה לעיון חוזר לבית המשפט השלום במטרה להחזירו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"ב (19.9.2021).

ש ו פ ט ת